

Umhverfis- og auðlindaráðuneytið
Skuggasundi 1
101 Reykjavík

Reykjavík, 17. janúar 2020
UST201912-256/E.F.
04.03

Efni: Samráðsgátt - Frumvarp um breytingu á lögum um meðhöndlun úrgangs.

Vísað er til frumvarps um breytingu á lögum um meðhöndlun úrgangs nr. 55/2003 sem nú er í Samráðsgátt stjórnvalda, mál nr. 329/2019. Frumvarpinu er ætlað að innleiða tilskipun (ESB) 2018/850 um breytingu á tilskipun 1999/31/EB um urðun úrgangs, og tilskipun (ESB) 2018/851 um breytingu á tilskipun 2008/98/EB um úrgang, sem hafa það að markmiði að skapa skilyrði fyrir myndun hringrásarhagkerfis og ráðgert er að teknar verði upp í EES-samninginn vorið 2020.

Samkvæmt 1. mgr. 6. gr. frumvarpsins skal koma upp sérstakri söfnun á heimilisúrgangi þar sem það er nauðsynlegt til að uppfylla ákvæði 1. mgr. 11. gr. laganna og koma í veg fyrir að úrgangur blandist öðrum úrgangi eða öðrum efniviði með aðra eiginleika. Er þar lagt til að sérstök söfnun skuli vera á a.m.k. eftirfarandi úrgangstegundum: pappír, málmum, plasti, gleri, lífúrgangi, textíl og spilliefnum. Ákvæðið er sett til innleiðingar á 11. og 12. tölul. 1. mgr. 1. gr. tilskipunar (ESB) 2018/851 en þar er fjallað um að úrgangi skuli safnað sérstaklega og honum skuli ekki blandað við annan úrgang eða efnivið, og að sérstakri söfnun skuli komið upp fyrir a.m.k. pappír, málma, plast og gler, án þess þó að lífúrgangur sé tiltekinn sérstaklega. Í tilskipuninni er jafnframt kveðið á um ákveðnar undanþágur frá sérstakri söfnun úrgangs, og í samræmi við það er kveðið á um undanþágur frá 1. mgr. 6. gr. frumvarpsins í staflaðum a.-d. í 2. mgr. sömu greinar. Þær undanþágur sem um ræðir eru fjórar, nánar tiltekið ef söfnun tiltekinna tegunda úrgangs saman hefur ekki áhrif á möguleika til endurnýtingar þeirra úrgangstegunda, ef sérstök söfnun skilar ekki bestu niðurstöðunni fyrir umhverfið, ef sérstök söfnun er ekki tæknilega möguleg, eða ef sérstök söfnun myndi hafa í för með sér óhóflegan kostnað.

Umhverfisstofnun bendir á að í 19. tölul. 1. mgr. 1. gr. tilskipunar (ESB) 2018/851 er að finna sérstakt ákvæði um lífúrgang þar sem fram kemur að lífúrgangur skuli annaðhvort aðskilinn og endurunninn á upprunastað eða safnað sérstaklega þannig að hann blandist ekki öðrum úrgangi. Í 2. mgr. þeirrar greinar er tilgreind sú undanþága að heimilt sé að safna með lífúrgangi öðrum úrgangi sem hefur sambærilega eiginleika við lífrænt niðurbrot og myltingu. Í ákvæðinu er ekki að finna sams konar undanþágur og heimilar eru samkvæmt 11. og 12. tölul. tilskipunarinnar.

Í ljósi framangreinds veltir Umhverfisstofnun upp þeirri spurningu hvort ætlunin sé að þær undanþágur sem settar eru fram í 2. mgr. 6. gr. frumvarpsins skuli eiga við um lífúrgang líkt og um annan heimilisúrgang, á meðan uppsetning tilskipunar (ESB)

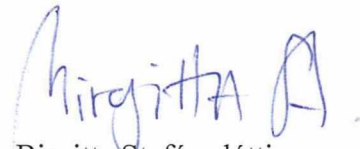
2018/851 er með þeim hætti að fjallað er um lífúrgang í sérákvæði þar sem sams konar undanþágum er ekki fyrir að fara.

Að mati Umhverfisstofnunar er mikilvægt að ákvæði um sérstaka söfnun og meðhöndlun úrgangs fyrir endurnýtingu séu skýr til að stuðlað sé að því að markmiðum frumvarpsins og tilskipananna tveggja verði náð, þ.e. um bættu endurnýtingu og endurvinnslu úrgangs og að dregið verði verulega úr myndun hans.

Virðingarfyllst,

Erla Friðbjörnsdóttir
lögfræðingur

Birgitta Stefánsdóttir
sérfræðingur